

Gensidig forsørgerpligt mindsker gevinsten ved arbejde for ugifte par

Af Kristian Thor Jakobsen og Katrine Marie Toftthøj

Kontanthjælpsreformen, der blev indført den 1. januar 2014, har betydet en række ændringer for især samlevende ugifte par. Disse par blev ved reformens indførelse bl.a. omfattet af den gensidige forsørgerpligt, der før kun var gældende for gifte. Dette notat ser således på, hvordan bl.a. den gensidige forsørgerpligt påvirker gevinsten ved at komme i arbejde for samlevende ugifte par på kontanthjælp.

Hovedkonklusioner

- Den gensidige forsørgerpligt for personer over 25 år på kontanthjælp indebærer, at personer kan blive modregnet i deres kontanthjælp, hvis deres samlede indkomst har en arbejdsindkomst.
- I 2012 var der skønsmæssigt 44.000 personer, der ville have været omfattet af den gensidige forsørgerpligt. Uden gensidig forsørgerpligt for samlevende ugifte par ville gruppen kun have omfattet ca. 20.000 personer. I de fleste af disse par er en af parterne ikke-arbejdsmarkedsparat.
- Den gensidige forsørgerpligt for samboende par over 30 medfører en væsentlig svækkelse af tilskyndelsen til at finde beskæftigelse for kontanthjælpspar, idet den ene part typisk er ikke-arbejdsmarkedsparat. Den økonomiske gevinst for typefamilien i dette notat er i omegnen af 1.500-1.600 kr. om måneden, hvis den arbejdsmarkedsparate kontanthjælpsmodtager finder et job til mellem 22.000 og 32.000 kr. Hvis lønindkomsten er omkring 35.500, er der stort set ingen gevinst ved arbejde, fordi samlevende ikke kan overføre uudnyttet personfradrag til hinanden. Uden den gensidige forsørgerpligt ville gevinsten ved at få beskæftigelse til en løn på 25.000 kr. være på knap 4.000 kr. for familien.
- Dermed er der pga. den gensidige forsørgerpligt en sammensat marginalskat på mellem 99½ pct. og helt op til 140 pct. på lønindkomsten, når lønindkomsten ligger mellem ca. 22.000 kr. og helt op til ca. 35.000 kr. Det øger tilskyndelsen til at nedsætte arbejdstiden.
- Samspilsproblemet er større for de samboende, der nu omfattes af gensidig forsørgerpligt, end for gifte, som kan overføre uudnyttet personfradrag.

- De par, hvor den ene part er i beskæftigelse og den anden modtager kontanthjælp, vil typisk opleve, at tilskyndelsen til at fastholde jobbet (el. arbejdstiden) svækkes markant. Desuden får parret en stor tilskyndelse til at gå hver til sit. Hvis den beskæftigede har et job til fx 25.000 kr. om måneden, kan personernes samlede månedlige rådighedsbeløb forøges med knap 11.000 kr. om måneden, hvis de ikke omfattes af forsørgerpligten. Hvis de flytter fra hinanden og ophæver samlivet vil personerne dog samtidig flere udgifter til bl.a. husleje mv.
- For samlevende par mellem 25-29 år blev kontanthjælpssatserne reduceret, hvilket har øget gevinsten ved at opnå beskæftigelse til relativ lav løn for denne gruppe. Til gengæld er der udover den gensidige forsørgerpligt blevet indført en umiddelbar satsreduktion i samleverens kontanthjælp, hvis partneren går fra fx kontanthjælp til beskæftigelse. Denne satsreduktion har trukket i retning af at begrænse gevinsten ved beskæftigelse for denne gruppe.

Kontakt

Forskningschef
Kristian Thor Jakobsen
Tlf. 3022 6792
E-mail krj@kraka.org

1. Baggrund

Kontanthjælpsreformen trådte i kraft den 1. januar 2014 og indføres fuldt i 2015. Reformen medfører bl.a., at ydelsesniveauet for personer mellem 25 og 29 år, vil få reduceret deres månedlige kontanthjælp med op til 7.000 kr. med henblik på at øge tilskyndelsen til at få uddannelse eller beskæftigelse (se bilagstabel 1 for opgørelse over ydelserne).

Desuden blev der indført gensidig forsørgerpligt for alle samlevende par over 25 år, hvilket før kun var gældende for gifte par. Den gensidige forsørgerpligt indebærer, at personer kan blive modregnet i deres kontanthjælp, hvis deres samlever har arbejdsindkomst, fordi det lægges til grund at personen i beskæftigelse har en forsørgerpligt.

Indførelsen af den gensidige forsørgerpligt kan således påvirke tilskyndelsen til at finde et arbejde for samlevende par, men effekten afhænger af parrets arbejdsmarkedsstatus. Hvis begge personer eksempelvis er på kontanthjælp, vil den gensidige forsørgerpligt kunne svække tilskyndelsen til at finde arbejde væsentligt. Dette skyldes, at den ekstra indtægt, der opnås ved, at den ene person opnår beskæftigelse, kan medføre modregning i partnerens kontanthjælp. Derved vil den samlede gevinst ved beskæftigelse være lille og i nogle tilfælde nærmest ikke eksisterende.

Det modsatte gælder, hvis begge personer i et par har beskæftigelse. I dette tilfælde vil modregningsreglerne typisk indebære en lille eller slet ingen kontanthjælp, hvis den ene person mister sit job. Her vil afhængigheden af partnerens beskæftigelsessituation således øge tilskyndelsen til at fastholde beskæftigelse. Desuden vil tilskyndelsen til at melde sig ind i en arbejdsløshedsforsikring, forøges for disse personer, fordi dagpenge ikke udløser gensidig forsørgerpligt.

For en person, der modtager kontanthjælp, og som har en partner i beskæftigelse, kan den gensidige forsørgerpligt øge tilskyndelsen til at finde beskæftigelse. Det viser sig imidlertid, at en stor del af kontanthjælpsmodtagerne ikke vurderes at være arbejdsmarkedsparate. De har derfor som udgangspunkt begrænsede muligheder for at reagere på de ændringer i tilskyndelsen til arbejde, som indførelsen af den gensidige forsørgerpligt giver anledning til. Den primære effekt er derfor, at den beskæftigede partner får en væsentlig økonomisk tilskyndelse til at droppe sit job eller til at sætte arbejdstiden ned. Desuden kan der være en markant økonomisk fordel ved, at parterne går hver til sit.

I notatet foretages skøn for, hvor mange personer, der kan blive omfattet af den gensidige forsørgerpligt baseret oplysninger fra 2012. Efterfølgende ses på sammenspillet med mellem den gensidige forsørgerpligt og gevinsten ved at opnå beskæftigelse for den ene person i et par på kontanthjælp. Der sondres mellem par på over 30 år og mellem 25 og 29 år, da satserne for kontanthjælp og effekterne af, at den ene partner overgår til beskæftigelse, er forskellige for disse to aldersgrupper.

2. Antallet af personer, der kan blive omfattet af den gensidige forsørgerpligt

Den nye kontanthjælpsreform, der trådte i kraft i år, udvidede den gensidige forsørgerpligt i kontanthjælpssystemet til også at omfatte samlevende par over 25 år. Dette indebærer, at samlevende ugifte par, hvor den ene er i beskæftigelse, kan blive modregnet i partnerens kontanthjælp, hvis indkomsten for den beskæftigede er tilstrækkelig høj (se boks 1 for overblik over reglerne for modregning som følge af den gensidige forsørgerpligt).

Boks 1: Gensidig forsørgerpligt – overblik over regler

Når kontanthjælpsreformen er fuldt indfaset i 2015, modregnes kontanthjælpen for par, der enten er gift eller som efter myndighedernes vurdering har et forhold af ægteskabs-lignende karakter, og hvor den ene er i beskæftigelse, på følgende måde:

- Først beregnes, hvad begge parter ville være berettiget til, hvis de skulle have kontanthjælp. Uanset om kæresten fx er i arbejde, modtager revalideringsydelse eller førtidspension.
- Dernæst lægges de to tal sammen og derfra fratrækkes den indtægt, de to parter har opnået. Heri indgår alle indtægter, altså ikke bare lønindtægter. Den indtægt, der fradrages i kontanthjælpen, er den personlige indkomst.

(Kilde: Beskæftigelsesministeriet, 2014)

Der ses ved beregningen af kontanthjælpen bort fra 25 kr. pr. udført arbejdstime. Dette "bundfradrag" kan ikke beregnes på grundlag af mere end 160 timer pr. måned pr. person.

I 2012 var antallet af personer, der ville have været omfattet af den gensidige forsørgerpligt, skønsmæssigt på ca. 43.700, *jf. tabel 1* (se boks 2 for hvordan disse personer er identificeret). Disse personer består af 20.200 gifte personer samt 23.500 personer med status af samlevende par, hvor begge parter er over 25 år (se bilagstabel 2 for yderligere opdeling på alder). Kontanthjælpsreformen har dermed mere end fordoblet antallet af personer, der kan blive omfattet af den gensidige forsørgerpligt. Det er samtidig væsentligt, at knap 2/3 af de personer, der omfattes, efter kommunens vurdering ikke var arbejdsmarkedsparete. Personer med ikke-vestlig baggrund er overrepræsenteret i den gruppe, der omfattes af gensidig forsørgerpligt – de udgør ca. en tredjedel.

Tabel 1: Antal personer i år 2012 i parforhold, hvor mindst den ene person var på kontanthjælp

	Begge parter er på kontanthjælp eller SU		Den ene partner er i beskæftigelse		Samlet
	-med børn-	-uden børn-	-med børn-	-uden børn-	
<i>Gifte</i>					
Arbejdsmarkedsparete	3.100	800	2.200	800	6.800
Ikke-arbejdsmarkedsparete	4.600	1.400	4.900	2.500	13.400
<i>Alle</i>	<i>7.600</i>	<i>2.200</i>	<i>7.100</i>	<i>3.300</i>	20.200
<i>Samlevende ugifte par</i>					
Arbejdsmarkedsparete	1.400	900	3.400	3.100	8.800
Ikke-arbejdsmarkedsparete	2.100	1.900	5.500	5.200	14.700
<i>Alle</i>	<i>3.500</i>	<i>2.800</i>	<i>8.900</i>	<i>8.300</i>	23.500
Samlet	11.100	4.900	16.000	11.700	43.700

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registerdata.
Anm: Tabellen omfatter alle personer, der i 2012, var i berøring med kontanthjælpsystemet. Summen af de enkelte grupper kan afvige fra totalen grundet afrunding.

Boks 2: Hvordan identificeres personer, der kunne være omfattet af gensidig forsørgerpligt i 2012?

På baggrund af Danmarks Statistiks registre identificeres alle personer, der modtog kontanthjælp i 2012. Der er tale om det antal personer, der var i berøring med kontanthjælpssystemet i løbet af året og ikke om fuldtidspersoner.

På baggrund af Danmarks Statistiks personregister opgøres kontanthjælpsmodtagernes alder, forsørgerpligt overfor for børn og civilstand. Oplysningerne om civilstand anvendes herefter til at foretage et skøn for antallet af personer, der ville have været omfattet af den gensidige forsørgerpligt, hvis denne var indført i år 2012. Det er her antaget, at alle samlevende og samboende par, hvor begge parter var over 25 år, ville blive omfattet - dvs. at personernes samliv havde ægteskabslignende karakter efter myndighedernes vurdering.

På baggrund af DREAMs forløbsregister undersøges det, om partneren i år 2012 modtaget kontanthjælp eller SU.

Arbejdsmarkedsparathed (matchkategori 1, jobklar) opgøres på baggrund af DREAMs forløbsregister. Såfremt en kontanthjælpsmodtager på ét tidspunkt i år 2012 ikke var kategoriseret som arbejdsmarkedsparat, vil vedkommende være kategoriseret som ikke-arbejdsmarkedsparat i analysen.

3. Gevinsten ved arbejde for par over 30 år på kontanthjælp

I det følgende anvendes standardtypeberegninger til at give et indtryk af gevinsten ved at få beskæftigelse for den ene person i et kontanthjælpspar, som er omfattet af den gensidige forsørgerpligt. Der antages at gælde følgende for et samlevende par på kontanthjælp:

- Begge er over 30 år
- Ikke gift – men samlevende og omfattet af gensidig forsørgerpligt
- Bor i Københavns Kommune
- Har to børn, hvoraf et barn går i vuggestue, mens det andet går i børnehave.
- Bor til leje med årlig lejeudgift på 75.000 kr. samt årlige udgifter til fx vand og varme på 15.000 kr.
- Ikke er medlem af fagforening og a-kasse
- Begge er medlem af folkekirken

Dette par er således omfattet af den gensidige forsørgerpligt. I 2012 var der omkring 4.000 samlevende par, hvor mindst den ene person i forholdet var en arbejdsmarkedsparat kontanthjælpsmodtager over 30 år med forsørgerstatus. Da det ønskes at regne på konsekvenserne af, at den ene eller begge personer i parforholdet overgår til beskæftigelse, er det således antaget, at de er vurderet arbejdsmarkedsparate.

Hvis den ene part i dette kontanthjælpspar får et job med en lønindkomst på 14.400 kr. opnår parret det samme månedlige rådighedsbeløb, som de havde, da de begge var på kontanthjælp, *jf. figur 1*. Parret bliver således ikke modregnet i kontanthjælp i dette tilfælde. Den samlede personlige indkomst efter skat for familien er lavere, end da begge var på kontanthjælp, men en højere boligsikring samt fripladstilskud sikrer dem det samme månedlige rådighedsbeløb.

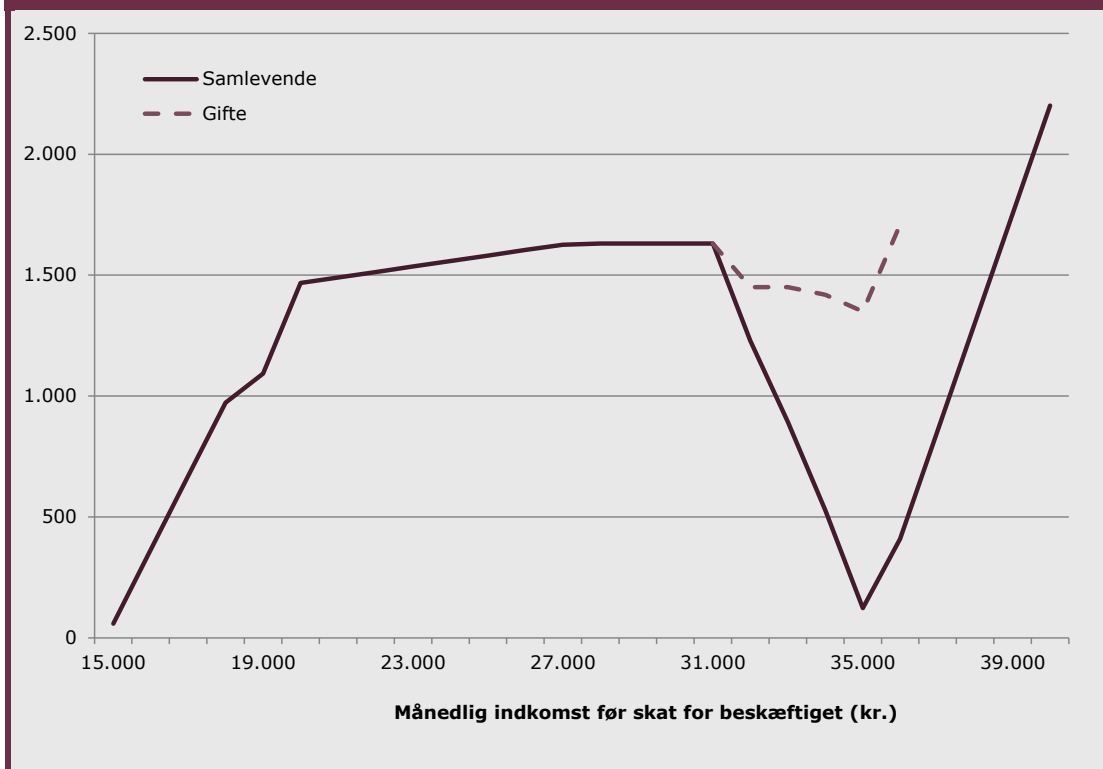
Gevinsten i form af et højere månedligt rådighedsbeløb stiger derefter op til en lønindkomst på ca. 20.000 kr. om måneden. Her udgør familiens økonomiske gevinst ved at arbejde ca. 1.500 kr. Dvs. at familien kan beholde lidt over 7 pct. af lønindkomsten. Ved lønindkomster over ca. 20.000 kr. træder modregningen i kontanthjælpen som følge af den gensidige forsørgerpligt. Dette betyder, at den ekstra gevinst ved at opnå en højere indtægt end ca. 20.000 kr. er meget begrænset.

Fx giver en månedlig arbejdsindkomst på 25.000 kr. for den ene partner en gevinst for husholdningen ved at overgå til beskæftigelse på knap 1.700 kr. Det er kun ca. 100 kr. mere end, hvis lønindkomsten er på 20.000 kr. Dermed stiger familiens månedlige rådighedsbeløb kun med ca. 100 kr. til trods for en stigning i den månedlige arbejdsindtjening for den beskæftigede på 5.000 kr. Dette svarer til beskatning på ca. 98 pct. af den ekstra indtjening.

Helt op til en lønindkomst på ca. 39.000 før skat, er den økonomiske gevinst ved arbejde højest 1.700 kr. i familien. Herefter modtager partneren ikke længere kontanthjælp, og yderligere fremgang i lønindkomsten vil derfor ikke udløse modregning.

Sampilsproblemet for de samboende par er særligt stort, hvis personen får lønindkomst mellem 31.000 og 39.000 kr. Hvis personen i beskæftigelse tjener mere end ca. 31.000 kr. om måneden, vil samleveren på kontanthjælp således blive modregnet så meget, at den pågældende ikke kan udnytte sit personfradrag fuldt ud. Og da samlevende par ikke har mulighed for at overføre et eventuelt uudnyttet personfradrag til hinanden, har det en markant indvirkning på det månedlige rådighedsbeløb. Det gælder frem til en lønindkomst på ca. 35.000 kr., hvor hele kontanthjælpen er fuldt modregnet. Der er således et økonomisk tab for familien på ca. 1.500 kr. om måneden, hvis den beskæftigede person opnår en lønindkomst på 35.000 kr. frem for 30.000 kr. Den sammensatte marginalskat på denne lønfremgang er her på knap 140 pct.

Figur 1: Ændring i det månedlige rådighedsbeløb for par på kontanthjælp over 29 år, hvor den ene overgår til beskæftigelse (kr.)

Kilde: Krakas familietyppemodell

Anm.: Kontanthjælpsreformen antages at være fuld indfaset. 2014-satserne er anvendt for samtlige ydelser og takster.

Beregningerne viser således, at hvis den beskæftigede opnår et månedlig arbejdsindkomst på 35.000 kr. før skat, vil det samlevende pars månedlige rådighedsbeløb kun stige med godt 200 kr. sammenlignet med situationen, hvor de begge er på kontanthjælp. Dette skyldes, at samleveren nu bliver fuldt modregnet i kontanthjælp, og at personfradrag ikke kan overføres. Den sammensatte marginalsat på lønindkomsten er her 99,5 pct.

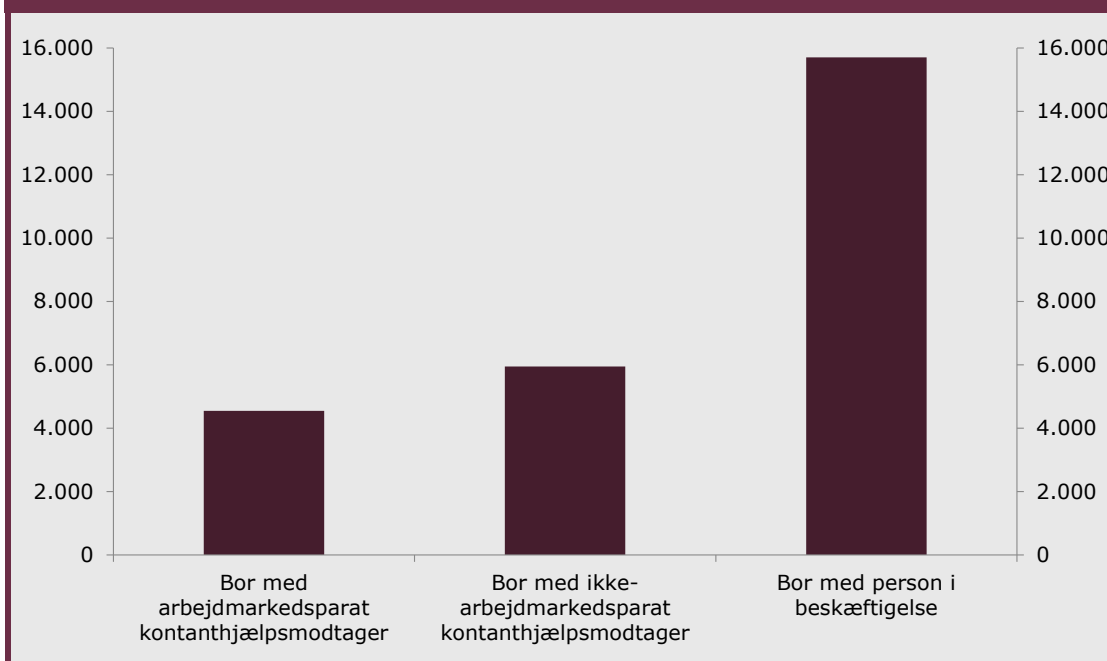
De samlevende par har dermed en større sammensat skatteprocent end et gift par. Det skyldes, at gifte par kan overføre uudnyttet personfradrag, jf. figur 1.

For de samlevende par, hvor den ene er i beskæftigelse, og den anden er på kontanthjælp gælder, at der for den beskæftigede er lille økonomisk tilskyndelse til at fastholde beskæftigelse. Tilskyndelsen til at øge arbejdstiden eller opnå højere løn er desuden stærkt begrænset eller negativ. Der kan for sådan et par være en stærk økonomisk tilskyndelse til at flytte fra hinanden, idet modregningen dermed ophører. Ved en lønindkomst på 25.000 vil parret samlet få knap 11.000 kr. mere, hvis de flyttede fra hinanden. Dette skyldes bl.a., at forsørgeren på kontanthjælp stiger i både boligsikring, børnepenge og fripladstilskud i kraft af den nye status som enlig forsørger. Samtidig bliver arbejdsindkomsten fra partneren ikke modregnet i kontanthjælpen. Det ekstra rådighedsbeløb skal dog bl.a. dække den ekstra husleje og øvrige udgifter, som den fraflyttede person måtte have, da man ikke må have økonomisk fællesskab med andre for at opnå status som enlig forsørger.

Der kan potentielt være en væsentlig gevinst for familien ved, at den person, som modtager kontanthjælp, også opnår beskæftigelse. Derved vil modregningen som følge af

partnerens lønindkomst ophøre. Problemet er imidlertid, at en stor del af de kontanthjælpsmodtagere, som lever sammen med en person, der er beskæftiget, ikke er arbejdsmarkedssparat. Ca. 2/3 af disse samlevende par over 30 år (med en person i beskæftigelse og en på kontanthjælp) var i 2012 kendetegnet ved, at personen på kontanthjælp ikke var arbejdsmarkedssparat. Det svarer til knap 16.000 personer, *jf. figur 2*. Samtidig var der ca. 4.500 ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år, der boede sammen med en arbejdsmarkedssparat kontanthjælpsmodtager. For disse to grupper virker ægtefælleafhængigheden entydigt negativt på tilskyndelsen til at finde beskæftigelse. Desuden vil der for de beskæftigede være en tilskyndelse til at nedsætte arbejdstiden, ophøre med at arbejde, eller til at flytte fra partneren.

Figur 2: Antal ikke-arbejdsmarkedssparate kontanthjælpsmodtagere over 30 år fordelt efter partnerens beskæftigelses-/kontanthjælpsstatus, 2012

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registerdata.

Anm.: Omfatter alle personer, der i 2012 var i berøring med kontanthjælpsystemet.

4. Gevinsten ved arbejde for par på 25-29 år på kontanthjælp

For et samlevende par, der ligner parret i forrige afsnit på nær, at de er i alderen 25-29 år og har en erhvervskompetencegivende uddannelse, har kontanthjælpsreformen ikke kun effekt via indførelsen af den gensidige forsørgerpligt. Denne gruppe af kontanthjælpsmodtagere har i kraft af kontanthjælpsreformen fået kontanthjælpsatsen per person reduceret fra ca. 170.000 kr. årligt (svarende til 14.203 kr. om måneden) til ca. 128.000 kr. årligt (svarende til 9.498 kr. om måneden). I 2012 var der omkring 800 personer tilhørende denne kategori.

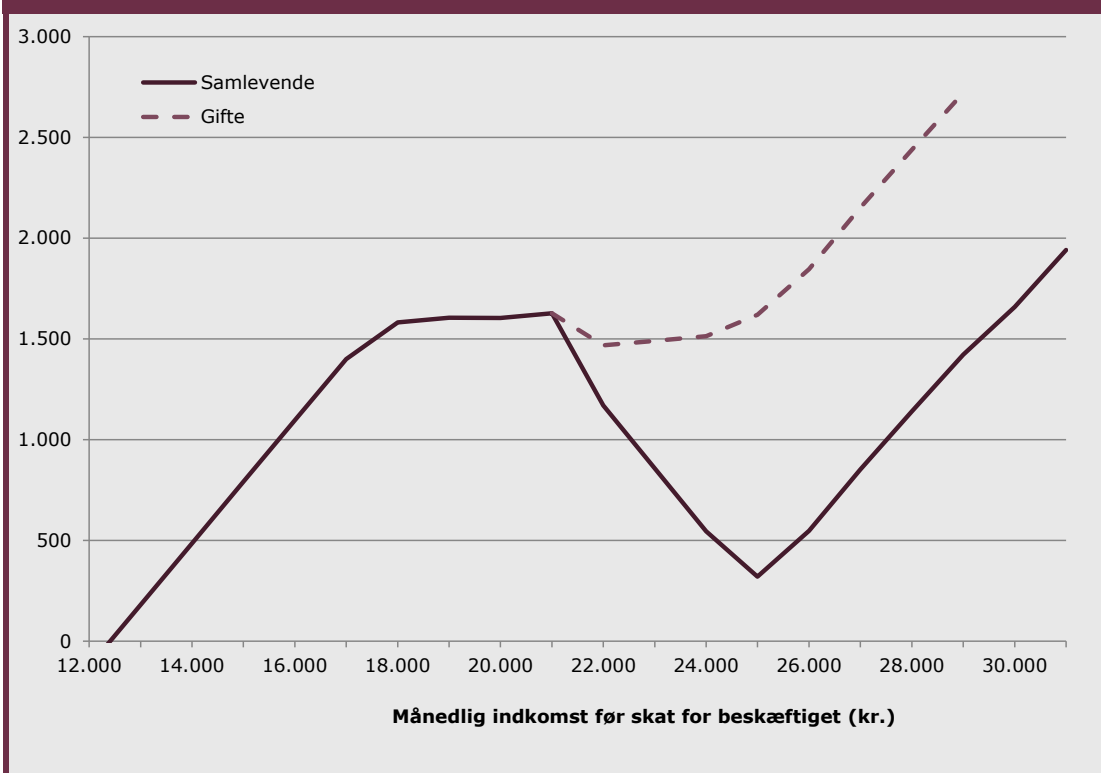
Den årlige sats på ca. 128.000 kr. er dog kun for de personer, hvor partneren er på SU, kontanthjælp eller uddannelseshjælp. Hvis den ene part overgår til beskæftigelse, bliver partneren på kontanthjælp automatisk sat ned til en årlig sats på knap 83.000 kr. (svarende til 6.889 kr. om måneden). Alt andet lige betyder dette, at den ekstra indkomst, der opnås ved beskæftigelse, skal opveje både takstnedsættelsen for partneren samt eventuelle indkomstafhængige nedsættelser i ydelserne.

Den generelle nedsættelse af kontanthjælpssatserne for et samlevende par på kontanthjælp vil betyde, at der kræves et mindre beløb i arbejdsindkomst, før de vil opleve en stigning i det månedlige rådighedsbeløb, hvis den ene overgår til beskæftigelse. Gevinsten ved at finde beskæftigelse til en relativt lav løn forøges dermed.

Således opnår et samlevende par på kontanthjælp i alderen 25-29 år det samme månedlige rådighedsbeløb, hvis den ene part opnår en månedlig arbejdsindkomst på ca. 11.500 kr., jf. figur 3. Til sammenligning var niveauet for et samlevende par over 30 år ca. 3.000 kr. højere.

Gevinsten for familien ved at den ene part får beskæftigelse er op til 1.500 kr. om måneden. For lønindkomster over ca. 22.000 kr. falder gevinsten dog gradvist, som følge af at uudnyttede personfradrag ikke kan overføres. I forhold til et par over 30 år starter denne effekt ved et meget lavere indkomstniveau. Således er der for familien stort set ingen gevinst, hvis den ene part finder et job til 25.000 om måneden.

Figur 3: Ændring i det månedlige rådighedsbeløb for par på kontanthjælp i alderen 25-29 år, hvor den ene overgår til beskæftigelse (kr.)

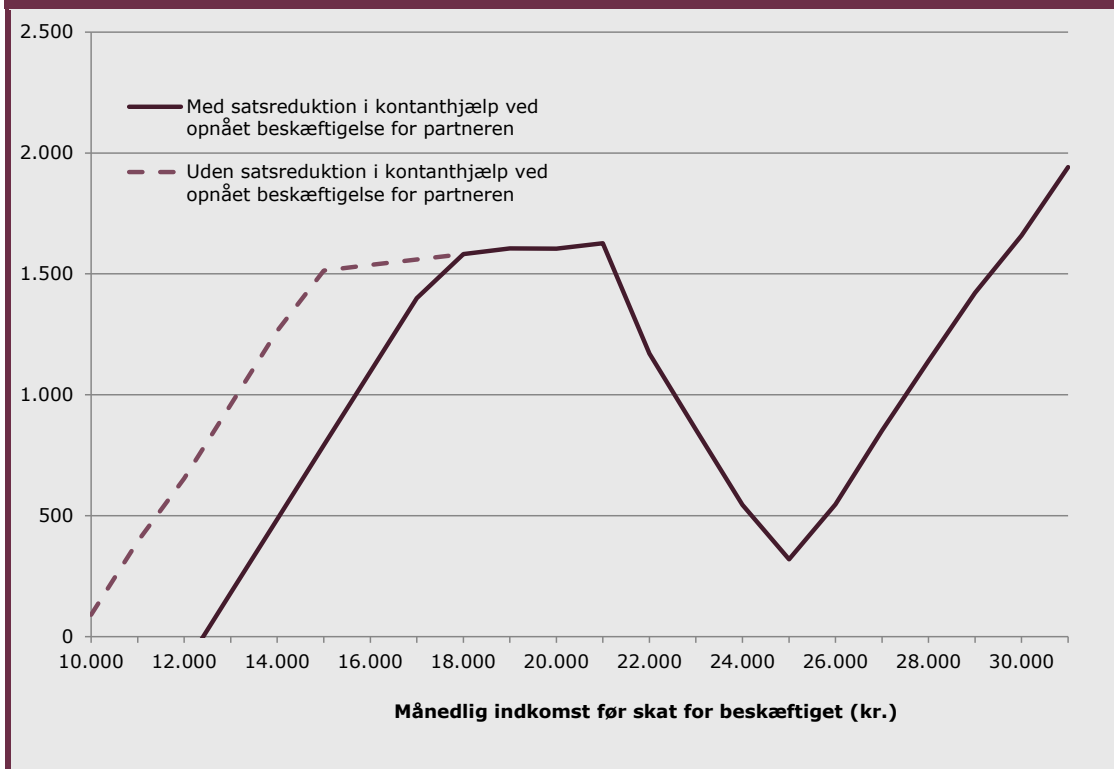
Kilde: Krakas familietypermodel

Anm.: Kontanthjælpsreformen antages at være fuld indfaset. 2014-satserne er anvendt for samtlige ydelser og takster.

Mens en nedsættelse af kontanthjælpssatser øger gevinsten ved at finde beskæftigelse til relativt lav løn, trækker indførelsen af en umiddelbar reduktion i kontanthjælpen for den person, der forbliver på kontanthjælp, så snart partneren ikke længere er på SU, kontanthjælp eller uddannelseshjælp, i den modsatte retning. Hvis det således antages, at denne satsreduktion ikke var indført, skulle personen, der overgår til beskæftigelse, tjene omkring 10.000 kr. om måneden for at opnå det samme månedlige rådighedsbeløb, som det samlevende par har, hvis de begge er på kontanthjælp, jf. figur 4.

Satsreduktionen i kontanthjælp ved opnået beskæftigelse for partneren mindsker derved gevinsten ved arbejde for at samlevende par i alderen 25-29 år.

Figur 4: Ændring i det månedlige rådighedsbeløb for par på kontanthjælp i alderen 25-29 år, hvor den ene overgår til beskæftigelse ved forskellige antagelser om satsreduktion i kontanthjælp (kr.)

Kilde: Krakas familietypermodel.

Anm.: Kontanthjælpsreformen antages at være fuld indfasat. 2014-satserne er anvendt for samtlige ydelser og takster.

5. Appendiks

Bilagstabel 1: Oversigt over ydelsesniveauer i 2014

Unge <u>med</u> kompetencegivende uddannelse	Ydelse ved reform	Ydelse før reform
Under 25 år	6.889	6.889
Mellem 25 og 29 år	6.889	10.689
Forsørger, enlig	13.575	14.203
Forsørger, par (partner modtager SU eller kontanthjælp)	9.489	14.203
Forsørger, par (øvrige)	6.889	14.203
Unge <u>uden</u> kompetencegivende uddannelse	Ydelse ved reform	Ydelse før reform
Under 25 år	5.857	6.889
Mellem 25 og 29 år	5.857	10.689
Forsørger, enlig	11.712	14.203
Forsørger, par (partner modtager SU eller kontanthjælp)	8.196	14.203
Forsørger, par (øvrige)	5.857	14.203
Voksne på mindst 30 år	Ydelse	
Forsørger	14.203	
Andre	10.869	

Kilde: Beskæftigelsesministeriet, 2014

Bilagstabel 2: Antal personer i år 2012 i parforhold, hvor mindst den ene person var på kontanthjælp

	Begge parter er på kontanthjælp eller SU		Den ene partner er i beskæftigelse		Samlet
	-med børn-	-uden børn-	-med børn-	-uden børn-	
Unge under 30 år					
<i>Gift</i>					
Arbejdsmarkedsparete	600	200	500	100	1.300
Ikke-arbejdsmarkedsparete	500	200	300	100	1.100
<i>Alle</i>	<i>2.100</i>	<i>700</i>	<i>1.600</i>	<i>500</i>	2.500
<i>Samlevende mellem 25 og 29 år</i>					
Arbejdsmarkedsparete	400	200	1.100	800	2.500
Ikke-arbejdsmarkedsparete	500	400	1.100	900	2.900
<i>Alle</i>	<i>1.000</i>	<i>600</i>	<i>2.200</i>	<i>1.700</i>	5.400
Samlet	2.000	1.000	3.000	1.900	7.900
Voksne på mindst 30 år					
<i>Gift</i>					
Arbejdsmarkedsparete	2.500	600	1.700	700	5.500
Ikke-arbejdsmarkedsparete	4.100	1.200	4.600	2.400	12.300
<i>Alle</i>	<i>6.600</i>	<i>1.800</i>	<i>6.300</i>	<i>3.100</i>	17.700
<i>Samlevende</i>					
Arbejdsmarkedsparete	900	700	2.400	2.300	6.300
Ikke-arbejdsmarkedsparete	1.600	1.500	4.400	4.300	11.800
<i>Alle</i>	<i>2.500</i>	<i>2.200</i>	<i>6.700</i>	<i>6.700</i>	18.100
Samlet	9.100	4.000	13.000	9.800	35.800

Kilde:

Egne beregninger på baggrund af Danmarks Statistiks registerdata.

Anm:

Tabellen omfatter alle personer, der i 2012, var i berøring med kontanthjælpssystemet. Summen af de enkelte grupper kan afvige fra totalen grundet afrunding.